

Jeg synes, der er en afgørende forskel. Der er en forskel på, om målet bare er at myrde sagesløse civile i flæng, eller målet er at slå fjenden for panden med den omkostning, at der ryger nogle civile med.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er sådan set fuldstændig enig med hr. Langballe i, at det afgørende kritikpunkt, det afgørende uacceptable er at myrde civile alene for at myrde civile. Men undskyld mig, det er ikke en speciel muslimsk opfindelse. Der er temmelig mange, også forskellige terrorgrupper i Vesteuropa, der kan konkurrere med islam. Det har ikke noget som helst specielt med islam at gøre. Ideen om at myrde civile bare for at myrde civile er desværre utrolig udbredt, og derfor er vi tilbage til det politiske indhold i sagen.

Jeg synes, det er rart at høre fra hr. Langballe, at man fra hr. Langballes side, og jeg håber som sagt også – det er ikke det, der fremgår af Dansk Folkepartis publikationer, men o.k. – at man også fra Dansk Folkepartis side lige så klart og tydeligt tager afstand fra muren på det palæstinensiske område, at man lige så klart og tydeligt tager afstand fra bosættelserne, at man kræver bosættelserne tilendebragt og kræver muren revet ned. Det synes jeg ville være et rigtig godt resultat af denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg sagde ikke, at terror er en muslimsk specialitet, for den har vi også i Irland. Det var selvmordsbomber.

Jeg vil sige, at vist kan den vestlige verden opvise eksempler, der i bestialitet kan hamle op med det. Om hele den vestrefløjsterror, som for et par årtier siden grasserede – Rote Armee Fraktion, Baader-Meinhof-gruppen osv. – må man sige, at der faktisk var tale om en vestlig fanatisme, man kunne godt sige religiøs fanatisme, som kom islam temmelig nær.

I øvrigt må man jo sige, at helt nyt er fænomenet heller ikke. Mig bekendt foregik det første terrorbombardement mod en civil by i 1807, da englænderne lod brandbomberne regne ned over København.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Gitte Seeberg (KF):

Meget er sket, siden Folketinget sidst debatterede situationen i Mellemøsten for snart 2 år siden, og jeg vil gerne sige en særlig tak til hr. Niels Helveg Petersen, som har taget initiativ til forespørgslen, som jeg bestemt synes er på sin plads.

Det positive er, at det lykkedes at få både Israels og palæstinenserens accept af road map'en eller køreplanen for fred, som støttes af USA, EU, FN og Rusland. Det er også positivt, at udgangspunktet for køreplanen er oprettelsen af en selvstændig, levedygtig palæstinensisk stat. Det er faktisk et stort fremskridt i forhold til tidligere.

Kl. 11.25

Men desværre holdt de gode fremtidsudsigter ikke længe. Situationen synes langt fra en løsning. Det har en række af vi folketingsmedlemmer ved selvsyn kunnet konstatere i forbindelse med vort besøg i området i august måned. Våbenhvilen er brudt, og konflikten er optrapet på ny.

Men måske er der håb. De sidste dage har der været en lille tilnærmelse mellem parterne, men det synes svært, og vi må håbe på det bedste, når den nye palæstinensiske regering forhåbentlig snart kommer på plads. Her må målet være, at selvstyret hurtigst muligt må arbejde for en våbenhvile, og Arafat må acceptere, at den nye palæstinensiske regering får fuld kontrol over sikkerhedsstyrkerne, så man reelt er i stand til at slå ned på militante grupper på palæstinensisk område.

Fra palæstinensisk side må alt sættes ind på at stoppe terrorangrebene mod sagesløse israelere. Selvmordsaktionerne mod uskyldige civile, børn som voksne, findes der ikke ord for, men de er helt igennem uacceptable. Palæstinensiske myndigheder må anholde og retsforfølge alle terrorister og opløse terrornetværk og vise, at man ikke vil tolerere disse angreb.

Fra begge sider må der gøres en indsats, og i den forbindelse påhviler der som en af FN anerkendt stat Israel en særlig forpligtelse. Vi anerkender Israels ret til at beskytte sin befolkning mod terroraktioner, og Israel har en særlig historie. Man har tre gange været udsat for angrebskrige, og man har haft fjender på alle sider. Men jeg må også sige, at som udenrigsministeren også var inde på, er denne ret ikke ubetinget.